Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Appollinari xcii

urn:nbn:de:bsz:31-289352

Visual Library

De ſancta praxede. xci. A

Praxedis dicta quaſi viridis a praſin qđ eſt viride inde praxedis quaſi praſin virens q̄ viruit ꝛ floruit flore virginitatis. Praxedis virgo fuit beate potẽtiane ſoror que fuerũt ſorores ſancti donati ꝛ timothei q̄ ab apoſtolis in fide eruditi ſunt. Que cum pſecutione ſeuiente multoꝝ chriſtianoꝝ corpora ſepeliſſent. et facultates ſuas pauperibus erogaſſent tandem in pace quieuerũt. Circa annos dñi. clxv. ſub marco et anthonio ſecundo.

De ſancto apollinari xcii. A

Apollinaris dicit͛ a pollens ꝛ ares qđ eſt virtꝰ quaſi pollẽs virtutibꝰ. Uel dicit͛ ab apollo qđ interp̄tatur mirabil' ꝛ naris ꝑ quã intelligit͛ diſcretio: quaſi mirabil' diſcretionis vir. Uel ab a qđ eſt ſine ꝛ polluo. ꝛ ares virtꝰ quaſi virtuoſus ſine pollutione vitioꝝ.

Apollinaris petri apl'i diſcipulꝰ fuit. ꝛ ab eo rauennã de roma miſſus ẽ. vbi vxore tribuni ab eo ſanata ipſa cũ viro ꝛ eiꝰ familia baptizauit. Qđ quidẽ iudici nũciat͛ ꝛ ab eo apollinaris ꝓtinus accerſit͛. Ductuſq; ad templũ iouis vt ibi immolaret. cũ diceret ſacerdotibꝰ ydoloꝝ. aurũ ꝛ argentũ ydolis appẽſum meliꝰ paupibus dari q̄ ante demones ſic appẽdi. ꝓtinus capitur: ꝛ fuſtibꝰ ceſus ſeminiuꝰ relinqtur. Sed a diſcipulis collectus in domo cuiuſdã vidue. vij. mẽſibus refouet͛. Inde aũt venit ad ciuitatẽ claſſenſem vt quendã nobilẽ mutũ ibidẽ curaret. Cũ aũt

domũ ingrederetur puella quedã immundũ ſpm̄ hñs exclamauit dicẽs. Recede hinc ſerue dei. nam faciam te ligatis manibꝰ ꝛ pedibus de ciuitate extrahi. Quã apollinaris increpãs ꝓtinus demonẽ exire coegit. Cũ igit͛ ſup mutũ nomẽ dñi inuocaſſet: ꝛ curatꝰ fuiſſet. plus q̄ qngenti hoĩes crediderunt. Pagani aũt eũ fuſtibꝰ ceſum ꝓhibebant ne iheſuꝫ noĩaret. Ille vero in terra iacẽs clamabat. Qm̄ ipſe verꝰ eſt deus. Tũc nudis pedibꝰ ſupp prunas eũ ſtare fecerũt. Sed cũ adhuc xp̄m ꝯſtãtiſſime p̄dicaret extra vrbem eũ ꝓiecerũt. B Eo tpe dum rufus patricius rauenne filiam infirmã hr̃et: ꝛ ad eam ſanandã apollinarẽ vocaſſet. mox vt domum ingreſſus eſt defuncta eſt. Cui rufus. Utinam domũ meam nõ introiſſes. dij eñ magni irati ſunt: ꝛ filiã meã ſanare noluerũt. Tu vo qd ei facere poteris? Cui apollinaris. Noli timere tm̄ michi iura q̄ ſi puella ſurrexerit eã creatorẽ ſuuꝫ ſequi nequaq̄ ꝓhibeas. Qđ cũ feciſſet. facta oratione puella ſurrexit. ꝛ nomẽ xp̄i ꝯfitẽs cũ mr̃e et magna multitudine baptiſma ſuſcepit. ꝛ virgo ꝑmanſit. Qđ audiẽs ceſar ſcripſit ad p̄fectũ p̄toriȷ: vt apollinarẽ aut ſacrificare faceret. aut in exiliũ mitteret. Prefectꝰ igitur eũ ſacrificare nolentẽ fuſtibus cedi fecit. ꝛ in eculeo extenſum torq̄ri mandauit. Ubi dũ dñm ꝯſtantiſſime p̄dicaret: aquam feruentẽ in eiꝰ vulneribus recẽtibꝰ iactari iuſſit. ꝛ ſic graui pondere ferri vinctũ in exiliũ mittere voluit. Uidẽtes aũt xp̄iani tantã impietatẽ accenſi animo in paganos irruunt. ꝛ plus q̄ ducentos

viros ex ipſis occiderūt. Qđ videns prefectus ab
ſcondit ſe ⁊ apollinarē in artiſſimū carcerē truſit.
deinde cathenatū in nauim poſuit.⁊ cū trib⁹ cleri
cis eum ſequētib⁹ in exiliū deſtinauit. Ubi ſolū-
modo cū duobus clericis ⁊ duob⁹ militibus peri-
culū tēpeſtatis euadēs: ipſos milites baptizauit.
Deinde rauennā rediēs a paganis capitur.⁊ ad
templū apollinis ducit. Cui⁹ ſimulacrū vidēs ma
ledixit ⁊ ſubito corruit. Qđ vidētes pōtifices ipm
thauro iudici pñtauerunt. Qui iudex cū filiū ſuū
cecū illumīaſſet credidit.⁊ ipm annis quatuor in
ſuo p̄dio mānere fecit. Poſt hoc cū pōtifices apđ
veſpaſianū eū accuſaſſent: iuſſit veſpaſian⁹ vt q̄-
cūq; dijs irrogaret iniuriā aut ſacrificet.aut vrbe
priuet. Non em̄ iuſtū eſt vt deos vindicem⁹.ſ; ipſi
de inimicis ſuis ſe vlciſci poterūt ſi iraſcātur. Tūc
demoſtenes patrici⁹ eū nolentē ſacrificare cuidā
centurioni iam xp̄iano tradidit. Cui⁹ rogatu p-
gens in vicū leproſoꝝ. vt ibidē ꝓpter furorē gen
tiliū latitaret.a paganis inſecut⁹ ē.⁊ vſq; ad mor
tem diutiſſime ceſus. Ubi.vij.dies ſupuiuēs ⁊ di-
ſcipl'os admonēs: ſpm̄ tradidit.⁊ ibidē a xp̄ianis
honorifice ſepult⁹ eſt ſub veſpaſiano qui cepit cir
ca annos dñi.lxx. De hoc martire ſic dicit am-
bro.in p̄fatione. Apollinaris digniſſimus p̄ſul a
principe apl'oꝝ petro rauennā mittit ihesu nomē
incredul' nūciare Qui dū illic mira virtutū ſigna
ꝯferret in xp̄o credētib⁹.ſeuis verberū flagell' ſe-
pe ꝯterit.⁊ ſenile iam corpus ab impijs horrēdis
cruciatib⁹ laniat. Sed ne de ſuis vexationib⁹ fi-
deles trepident.in virtute dñi nr̄i ihesu xp̄i ſigna
apl'ica ꝑficit. Poſt tormēta puellā reſuſcitat mor-
tuā.viſum ꝯſpicuū cecis reddit.⁊ muto reſtaurat
loquelā.obſeſſa a demonio liberat.ꝯtagionē mū-
dat leproſi.diſſoluta morbo peſtifero ſanat mem-
bra.portentū ſimulacri ſil' cū tēplo deiecit. O di-
gniſſim⁹ admiratiōe preconij pontifex: q̄ cū ponti
ficis dignitate apl'icā ꝓmeruit accipe ptātem. O
fortiſſim⁹ athleta xp̄i q̄ etatis iam frigeſcēte calo
re ꝯſtanter in penis ihesum chriſtum mundi pre-
dicat redemptorem.

De ſancta chriſtina. xciii. A

Chriſtina quaſi chriſmate vncta. Habuit
em̄ balſamū boni odoris in ꝯuerſatione
et oleum deuotionis in mente ⁊ benedi-
ctionis in ore.

Chriſtina nobiliſſimiſ parētib⁹ orta in tiro
italie a p̄re ſuo in quadā turri cū.xij.pe-
diſſeqs collocata ē.deos argēteos ⁊ au
reos ſecū hñs. Et cū pulcerrima eſſ;.⁊ a m'tis in

ꝯiugiū peteretur.parētes eius nulli eam volebāt
ꝯcedere.volētes vt in deoꝝ cultura maneret. Ip
ſa a ſp̄ūſancto docta ydoloꝝ ſacrificia abhorrebat
⁊ incenſa dijs immolāda in feneſtra abſcōdebat.
Ueniēti aūt p̄re ei⁹ pediſſeque dixerūt. Filia tua
dña nr̄a dijs nr̄is īmolare ꝯtēnit ſ; xp̄ianā ſe eſſe
aſſerit. P̄r aūt ei blādiēs ad deoꝝ culturā eā ꝓuo
cabat. Cui illa. Noli me vocare filiā tuā ſ; ei⁹ quē
ſacrificiū laudis dec;. Nō em̄ dijs mortalib⁹ ſ; deo
celi ſacrificiū offero. Cui p̄r. Filia mea ne vni deo
tm̄ ſacrificiū offeras ne tibi alij iraſcātur. Cui illa
Bñ locut⁹ es neſciēs vitatē. Offero em̄ ſacrificiu;
p̄ri ⁊ filio ⁊ ſp̄ūiſancto. Cui p̄r. Si tres deos ado-
ras cur etiam alios nō adoras. Cui illa. Tres illi
vna deitas ſunt. Poſt hoc chriſtina p̄ris ſui deos
ꝯfregit.⁊ aurū ⁊ argentū paupib⁹ erogauit. Re-
diēs p̄r vt deos adoraret ſ; ipſos nō inueniēs.et
ab ancillis q̄đ de illis chriſtina fecerit audiēs: ira
tus eā iuſſit expoliari. ⁊ a.xij.viris cedi adeo vt
ipi miniſtri deficerēt. Tūc chriſtina p̄ri dixit. Sine
honore ⁊ pudore ⁊ abhominabilis deo q̄ me ce-
dunt deficiūt: pete ill' a dijs tuis virtutē ſi vales.
Tūc cathenatā ea; in carcerē mitti iuſſit. Audiēs
hoc mr̄: veſtimēta ſua ſcidit.⁊ ad carcerē pergēs
filie pedib⁹ ſe ꝓſtrauit dicēs. Filia mea chriſtina
lumē oculoꝝ meoꝝ miſerere mei. Cui illa. Quid
me dicis filiā tuā. Neſcis q; nomen dei mei hēo.
Cūq; nil ſibi ꝑſuadere poſſ;: ad virū rediȷt.⁊ q̄đ
ſibi rñderit indicauit. Tūc p̄r iuſſit eā ante tribu-
nal ſuū duci. Cui dixit. Sacrifica dijs.ſinaūt mul-